

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theses Theologicae De Charitate

Huygens, Gommarus

Lovanii, [1683?]

Conclusio Septima. Ostenditur qualiter actiones in Deum referri debeant,
& quomodo quilibet id etiam præstare possit.

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10951907-2

tradiderunt SS. Pontifices Leo & Gregorius. Duo sunt amores ex quibus omnes procedunt voluntates ita diversi qualitatibus, sicut dividuntur Auctoribus. Rationalis enim animus, qui sine dilectione esse non potest, aut Dei amator est, aut mundi. In dilectione Dei nulla nimia, in dilectione autem mundi cuncta sunt noxia: & ideo aternis bonis inseparabiliter inherendum, temporalibus vero transsemiter utendum est; ut peregrinantibus nobis, & ad patriam redire properantibus, quidquid de prosperitatibus mundi hujus occurrerit, viaticum sit itineris, non illecebra mansioris. S. Leo serm. 5. de jejunio 7. mensis cap. 3. His, ut alios omittamus, adjungimus Bernardum: Quidquid fatimur, jubemur facere in gloriam Dei. serm. 2. de Dixer. edit. Paris. postrem.

CONCLUSIO SEPTIMA.

Ostenditur qualiter actiones in Deum referri debeant, & quomodo quilibet id etiam prestare possit.

EX dictis patet quanto jure Deputati Facultatis Theologicae Lovaniensis inter suos articulos quos sanctae Sedi examinandos obtulerunt, posuerint hunc: Omne opus ut plene bonum sit, & ne venialiter quidem in eo delinquatur, debet ex tali charitate (generaliter sumpta) procedere, ac per ipsam referri in Dominum Deum. Huic articulo subjungunt illi & nos cum ipsis: attamen ista relatio per charitatem perfectam fieri non debet, sufficit eam fieri per charitatem imperfectam. Sed neque necessaria est relatio ex charitate actuali, sive ex charitate super quam fiat actualis reflexio. Hac namq; continua in operibus nostris reflexio est multis hujus vite distractionibus impossibilis. Sufficit ergo quod opera nostra per charitatem virtutalem in Deum referantur. Nequaquam tamen sufficit ut intellecta in Deum dirigantur, sed requiritur ut affectu: parum quoque est quod sub ipsius diei exordium cursim formetur voluntatis affectio sive intentio istius diei opera in Deum referendi. Siquidem nil certius quam formatam semel ejusmodi intentionem, fieri frequentissime ut interdum exercentur non ex charitate sed ex cupiditate, adeoque non in Deum referantur, nam ut iterum praedicti Deputati: Charitas & cupiditas generatim non sunt aliud quam bona & mala voluntas: sunt bona & mala radix: quarum haec solos malos, illa proferre possit solos bonos fructus. Requiritur ergo ut eum in modum actiones procedant ex charitate, sicuti in homine avaro, ambitioso, luxurioso, lucra, honores, vetera procedunt ex avaritia, ambitione & luxuria. Quamquam alii aliis facilius possint modo iam descripto actiones suas in Deum referre, nulli tamen impossibilitatem jure cavari possunt, ne operarii quidem aut mechanici labori suo toto die intententes. In Deum opera sua referent ejusmodi homines primo, si illa & laborem suum exercent ex sincera intentione humiliter sese subijcendi atque obedjendi divinae providentiae, qua hunc in isto, alium in illo vivendi genere constituit. Secundo, si opera sua & artes exercent, ut exequantur divinam ordinationem, qua Deus in communis commodum statuit, ut diversa opera ob diversas necessitates & commoditates exercentur. Tertio, si illa faciunt ut sese conforment divinae voluntati, quae jubet ut sese familiamque suam hoc illove modo intertineant. Denique illa in Deum referent, si per eas quas in suo officio sibi debent, studeant satisfacere divinae justitiae peccatis suis laesae.

CONCLUSIO OCTAVA.

Deus amandus est amore praedominante; id que sub obligatione peccati mortalis.

Omne amoris praedominantis ille intelligitur amor qui cor nostrum praecipue possidet: ad quem requiritur ut objectum ejus praeter aliis sic dilectum, sive ut nil aliud aequae aut magis sit dilectum ne quidem interpretative. Ita contingit quosdam esse adeo avaros, ut in illis praedominetur amor divitiarum, alios esse adeo ambitiosos, ut in illis praedomi-